

POLITIPENSJONISTEN

ORGAN FOR POLITIETS PENSJONISTFORBUND

NR. 3 • 2010

Om vår pensjon

Side 4

Glimt fra Lederseminaret på Gardermoen

Side 5

Mye godt foreningsstoff

www.politipensjonisten.no

«Å spare øss te fant»

Da jeg begynte å jobbe i staten, først i forsvarret og deretter i politiet, betalte jeg 10 % av min lønn til Statens Pensjonskasse. Senere er den justert og endret i takt med bl.a. annet Folkestrygden. Hadde staten ikke forbrukt mine penger systematisk hvert år, ville jeg bidratt til et pensjonsfond sammen med alle andre statsansatte slik at vi hadde sluppet dagens politikeres panikk for hva framtidens pensjonister vil koste. Som Torolf Støyva skriver et annet sted i denne utgaven av Politipensjonisten: «Både lønnsoppgjør og pensjonsoppgjør dreier seg om hvordan

denne inntektsøkningen skal fordeles mellom staten, kommuner, bedrifter, lønnstakere og pensjonister m.v. Det dreier seg m.a.o. om en fordelingssak, ikke om hva samfunnet har råd til.

Dagens unge politikere burde heller ha sett på muligheten for at de yrkesaktive hadde betalt en prosent mer i pensjonsavgift, enn at vi systematisk skal underreguleres hvert år i forhold til inntekstutviklingen for øvrig i samfunnet. En lønnsutvikling som alltid fører til en prisstigning. Men det er vel ikke å forvente at Sverre Myrli, Jenny Klinge, Ine Eriksen Søreide eller Hadia Tajik, som nå sitter godt på Stortinget, vil yte noe ekstra for å sikre sin egen pensjon? De forventer åpenbart at det er vi som skal sikre dem en god pensjon.

Arbeidsminister Hanne Bjurstrøm skriver i en kronikk i Dagsavisen fredag 23. juli flg.: «En god pensjon er en inntekt som kommer sikkert hver måned, og som er så stor at vi kan opprettholde vår levestandard når yrkesårene tar slutt. Et godt pensjonssystem leverer sine løfter også når dagens unge blir gamle». Deretter forsvarer hun underreguleringen og sier at: *Når alle disse hensyn skal nedfelles i et lovverk, må det nødvendigvis bli komplisert*. Ja, det er blitt så komplisert at når dette leses er det ca. 3 måneder igjen til de skal iverksette reformen, men ennå er det ingen som har den fulle oversikt over konsekvensene, Stadig får vi henvendelser og spørsmål som vi IKKE kan svare på fordi systemet/reglene/forskiftene er så vanskelig å forstå.

I september 2009 lofte Carl I. Hagen på SAKO-konferansen at Frp, ville foreslå i statsbudsjettet for 2010 at minstefradraget, som Bondevikregjeringen reduserte betydelig for pensjonistene i 2001, skulle oppjusteres til «gammel» sats. Jeg så ikke noe til et slikt forslag. Nye regler vil gi oss en kraftig skatteøkning. Det sies at denne skattereformen er til fordel for folk med lav pensjon, men den vil virke for alle fra 2011, og det vil slå ut kraftig for nåværende pensjonister. Pensjonsreformen skal gradvis innføre, mens skattereformen blir innført med full effekt for alle pensjonister fra 1. januar 2011.

Med andre ord, politikerne gir oss lite og tar fra oss mye.

Eller for å si det som en av finansministerens sambygginger sa det: «En sku tru dem vil spare øss te fant.»

Kjell R. Bjerke, forbundsleder

Redaktør:

Jørn-Kr. Jørgensen
Peter Møllers vei 4 A, 0585 Oslo
Telefon 22870505
E-mail: colombocity@hotmail.com

Redaksjonen avsluttet:
2010

Politiets Pensjonistforbund

Postboks 8101 Dep., 0032 Oslo
Telefon: 22 66 90 95 • Telefaks: 22 70 50 87
E-post: ppf@pf.no • www.politipensjonisten.no

Besøksadresse:

Grønlandsleiret 25, 2 etasje, 0190 Oslo

Fast kontortid:

Mandag og onsdag 09.00 – 15.00

Forbundsstyret i Politiets Pensjonistforbund

Forbundsleder

Kjell R. Bjerke
Hilton 21, 2040 Kløfta
Telefon: 63 98 10 32
Mobil: 915 43 793
E-post: k-r-bjer@online.no

Forbundsnestleder

Tor Inge Hansen
Uranusveien 44, 9024 Tomasjord
Telefon: 77 63 03 08

Sekretær

Olav R. Haugen
Østliveien 15, 1811 Askim
Telefon: 69 88 69 89
Mobil: 952 08 588

Kasserer

Rigmor Henriksen, Lønborglien 125, 5039 Bergen
Telefon: 55 24 23 56

Styremedlemmer

Johan Omdal, Stavanger
Eystein Loftesnes, Arendal
Sven Roar Revdahl, Trondheim

Varamedlemmer

Olav Røttingsnes, Romerike
Haktor Dysvik, Skien

Design & Trykk:

Prinfo Unique - Opplag: 3 200

Et samfunn uten et politi

Kan man tenke seg et samfunn uten et politi? Selvfølgelig kan man det, og fra akademisk hold ble problemstillingen for noen år siden reist på alvor: Hvis politiet ikke fantes?

For mange av oss er en slik tanke utenkelig å forholde seg til fordi vi har levd i og med politiet i hele vårt yrkesaktive liv. Noen er til og med født inn i det – både bestefar, far, en onkel og en svigerfar var politi, og så skal man plutselig tenke seg et samfunn hvor de ikke eksisterte. Det er utenkelig.

Professor Nils Christie ved Universitetet i Oslo er en mann man bør lytte til. Det meste av det han har sagt og skrevet er klokt, og selv om han ofte går omveier i argumentasjonsrekken, er vi ofte helt enige i sluttresultatet og konklusjonen. Det er en spennende og lærerik prosess, og åpner opp for nye måter å se ting på.

For noen år siden ga Nils Christie ut en bok med tittelen «Hvor mye kriminalitet skal et samfunn tåle?»

Den som ikke tenker seg om og kun har ordet «politi» med store bokstaver skrevet i sitt hjerte, vil kanskje svare: «Ingenting». Selvfølgelig er dette feil.

Vi vet at politiet er en del av samfunnet. Likeledes vet vi at politiet er like sammensatt som samfunnet. Dette gjør at samfunnet er like sammensatt som livet – som det gode og det vonde; og her imellom et sted hører kriminaliteten hjemme. Slik er logikken og sammenhengen – til både å forstå og ikke forstå, for ingen har sagt at sosiologiske logiske tenkemåter er spesielt lett. Men det hører med...

Men hvor mye kriminalitet skal samfunnet tåle? Kanskje svaret er så enkelt som at det skal tåle så mye at det til enhver tid stedlige politi har ressurser til å ordne opp i det, få den etterforsket, løse sakene og sørge for at de skyldige blir pågrepet og straffet. Mon tro om dette er et svar på Christies boktittel?

Men dessverre er det ikke slik. Kriminaliteten har tatt overhånd på flere områder. Det er det som både bør bekymre og bekymrer.

Politi på Karl Johans gate.

Nå om dagen er det lite som er direkte ideelt. Men det ideelle er at vi lever sammen i fred og fordragelighet med hverandre i et samfunn hvor alle blir respektert for den de er, og hvor folk får ha sine hus og eiendeler i fred. Slik er det ikke. Det er bl.a. derfor vi har politiet.

I Politiloven står det at «politiet skal opprettholde ro og orden og sørge for at all lovlig virksomhet får fortsette». Enklere kan man ikke si det i en lovtekst, og meningen er klar: Vi skal alle kunne leve trygt innenfor de rammer samfunnet setter og gir.

Her har vi alle et ansvar – uansett om vi er pensjonister eller aktive i tjenesten. Vi har som samfunnsborgere ansvaret for at tryggheten ivaretas for våre nærmeste og i vårt nærmiljø, og vi bærer ansvaret for at det som er galt blir rettet på. Vi vil ha det godt i landet vårt.

At vi har det så godt som vi har det skyldes bl.a. at en god del politifolk har gått foran og vist vei. Mange av dem er organisert i Politiets Pensjonistforbund, og de som vil, kan bli det når aldersgrensen nås. PPF har plass og rom for alle i sine rekker.

Et samfunn uten et politi er det imidlertid umulig å tenke seg.

Jørn-Kr. Jørgensen

Hva skjer med pensjonene våre?

Av pensjonsrådgiver Torolf Støyva

Pensjonistrådgiver
Torolf Støyva.

Pensjonsoppgjøret er i havn. Vi fikk et rimelig godt oppgjør, og omtrent prosentvis like mye som de yrkesaktive, men så er det slutt. Dette er trolig siste gang har grunn til å være fornøyd.

Fra og med neste år skal pensjonene våre systematisk underreguleres. Det har alle partier på Stortinget, unntatt Fremskrittspartiet, blitt skjønt enige om. Denne gangen skal vi ikke ta for oss omfanget av underreguleringen og konsekvensene av den over tid. Det er begrunnelsen, eller rettere sagt, den *manglende* begrunnelse, vi nå skal se på.

Beløpene på regningene våre vil nok stige, for oss pensjonister som for alle andre. Når pensjonen sakte, men sikker, skal henge etter i utviklingen, blir det etter hvert større og større misforhold mellom lønn og pensjon. Derfor er det mer enn merkelig at det store politiske flertallet ikke en gang viser oss så pass respekt at de umaker seg til å gi oss en slags holdbar, offisiell begrunnelse. Vi har nok hørt og sett et par forsøk på slik begrunnelse, men de er vanskelige å akseptere. Hva går de så ut på? Et av argumentene er at; «det blir så mange pensjonister i framtidens Norge. De nye som kommer inn, har tjent opp mer enn de som går ut. Vi står overfor en sterk økning i pensjonsutgiftene».

Dette er riktig, men så kommer konklusjonen: «Samfunnet har ikke råd til å la pensjonistene følge med i inntektsutviklingen». Denne konklusjonen er feil, og den hører ikke hjemme i seriøs samfunnsdebatt. Forholdet er nemlig dette: Nasjonalinntekten i

Norge øker fra år til år, kanskje med et par prosent pr. år, etter justering for prisstigningen. Både lønnsoppgjør og pensjonsoppgjør dreier seg om hvordan denne inntektsøkningen skal *fordeles* mellom staten, kommuner, bedrifter, lønnstakere og pensjonister m.v. Det dreier seg m.a.o. om en *fordelingssak*, ikke om hva samfunnet har råd til.

Det andre forsøket på en slags begrunnelse er formulert litt mer finurlig, og tilsynelatende kan det nesten høres ut som fornuftig og riktig. Argumentasjonen løper om lag slik:

«En person eller en mindre gruppe kan leve av penger, hvis pengereserven er stor nok. Dette gjelder ikke for et samfunn. Det Norske folk kan, over tid, bare leve av den faktiske verdiskapningen som stadig pågår, dvs. det som skjer i arbeids- og næringslivet. I mange yrker er det mangel på kvalifisert arbeidskraft». Alt dette er riktig. Så kommer konklusjonen: «Mer av den økte verdiskapningen bør derfor kanaliseres til de yrkesaktive, og derfor må pensjonistene sakke akterut».

Til dette bør vi pensjonister argumentere og replisere for eksempel slik: resultatet av aktiviteter i arbeidslivet er i sterk grad avhengig av hva slags produksjonsmidler vi har. Det er meget stor forskjell på effekten av å arbeide med hakke og spade enn med en kraftig anleggsmaskin. I et litt annet språk kan vi uttrykke det slik: Den produksjonsmessige infrastrukturen har overmåte stor betydning for effektiviteten og dermed for resultatet. De siste 100 – 150 år, særlig etter siste verdenskrig, har det skjedd en sterk oppbygging, utvikling og forbedring av denne strukturen. Dette har blant annet gjort det mulig å få til en sterk reduksjon av antall arbeidstimer pr. år samtidig med en økning av levestandarden som betyr mangedobling av kjøpekraften, bedre boliger, flere skoleår, flere universiteter m.v.

Den forbedrede infrastrukturen er stort sett opparbeidet av nåværende pensjonistgenerasjon og tidligere generasjoner, mens stortingsmiljøet nå stort sett er dominert av personer yngre enn 50 år. Et flertall av disse mener tydeligvis ikke at dagens pensjonister, på lik linje med de andre, skal få være med å høste der pensjonistene, kanskje mer enn noen andre, har vært med på å så. Det er noen som sier det slik: «Vi har ikke fått de politikere vi trenger, men vi har fått dem vi fortjener».

Bør vi bli mer kravstore ved neste valg, slik at de ikke tør å negligere oss «I et hvert samfunn pågår det en stadig kamp om midlene, om ressursene eller pengene, for å si det på den måten. Den sterkeste vinner og den svakeste taper. Hvorfor taper vi? Er det i stor grad vår egen skyld? Diskusjonen vil nok gå videre. Ta del i den! Det er oppfriskende, både for livet og helsa.

PPFs leder-samling var i år lagt til Gardermoen

Fra den 20. til 21. april i år arrangerte Politiets Pensjonistforbund lederseminar på Gardermoen. Politipensjonister fra hele landet var samlet for å drøfte felles sak og interesser. Pensjonistrådgiver Tololf Støyva holdt et kunnskapsrikt foredrag om pensjonister og pensjonsrettigheter, mens stortingsrepresentant Per Sandberg holdt en foredrag om kriminalitetsutviklingen i Norge. Begge foredrag ansporet til debatt. Lederseminaret var ellers en spennende samling av politipensjonister, og mye av det som kom fram er trolig formidlet til lokale lag og foreninger gjennom lederne. Her kommer vår lille fotoreportasje fra seminaret.

POLITIETS PENSJONISTFORBUND

ORG.NR. 980442020

LEDERSEMINAR – GARDERMOEN -20-21.APRIL 2010

PROGRAM

Tirsdag 20. april

Tid:	Aktivitet:	Ansvar:	Div.:
0900-1200	Registrering	Foredrag: Olav	Resepsjonen
1200-1300	Lunch	Hotellet	
1300-1350	Åpning, status forbundet, styrets orienteringer	Kjell	
1400-1455	"Hvorfor pensjonsreformen"		

Lite forlag med kultur og historie på dagsorden

Forlegger Morten Malmø utgir mange spennende bøker denne høsten på forlaget Historie & Kultur.

Forlaget Historie & Kultur satser på historiske dokumentarbøker og biografier. Nedslagsfeltet her er bredt og spenner fra Winston Churchill til norske sydhavsfarere og amerikanske presidenter. Forlaget er mest kjent for å ha utgitt de store biografiene om Adolf Hitler og Winston Churchill.

Forlegger Morten Malmø – M M blant venner – står på døgnnet rundt. Etter mange år som journalist og forlagsredaktør, begynte han med egne bokutgivelser.

– Det er og blir spennende å utgi bøker. Det er litt penger i det, men det koster å trykke og distribuere, så bøkene skal selges for at det skal lønne seg. Ikke enhver bok går med overskudd, men noen titler gjør det – og det gjør at jeg kan utgi andre bøker. I «runde slengar» går det rundt.

Den amerikanske borgerkrigen

– Denne høsten har vi flere spennende titler. Jeg kan selvsagt ikke nevnte alle, men folk bør være oppmerksom på Ole O. Moens bok om Den amerikanske borgerkrigen som er en spennende fortelling og et svært blodig oppgjør mellom brødre, der også nordmenn kjempet på begge sider. Det er nesten ikke til å tro!

Mussolinis elskerinne

– Jeg tror også mange vil ha interesse av å lese dagbøkene til Claretta Petacci, Benito Mussolinis elskerinne. Disse dagbøkene har vært nedlåst i det italienske statsarkivet i 70 år og inneholder svært

intime detaljer om deres forhold og hva Mussolini mente om ulike politiske spørsmål, og om hans samtidige toppolitikere i andre land som for eksempel Hitler og Churchill. Det eksepsjonelle ved disse dagbøkene er at de er meget utfyllende, ja, Claretta Petacci tok faktisk nesten stenografiske notater av sitt samliv med den italienske diktatoren. Slikt må bli spennende, sier MM.

Hitlers hær

– Denne høsten vil også by på mange bøker om 2. verdenskrig. Forlaget utgir bl.a. den tyske historiker Guido Knopps bok «Wermacht» som forteller historiene om Hitlers slagkraftige hær. Knopp analyserer ikke bare seire og nederlag, men han kaster også lys over de forbrytelser mot jøder og sivilbefolkning som den tyske hæren stod for. I mange år trodde man nemlig at det bare var SS som stod for slike uhyrligheter, men denne boken fjerner denne myten. Da den tyske utgaven kom på markedet vakte den stor debatt.

Norsk-amerikaner i tysk bataljon

– En annen bok handler om norsk-amerikaneren Alf Dramstad, opprinnelig fra Østfold, som var med i den norsk-amerikanske bataljon 99 fra Normandie til de krysset Rhinen. Det er en dramatisk fortelling om en soldat som gjorde sin plikt, men som også ble beordret til å skyte en krigsfange. Det var en opplevelse som satte sine spor slik at krigen aldri helt tok slutt. Han bosatte seg i USA der han levde i New York helt til sin død.

Under Sydhavets sol

Forfatteren Roar Skolen – som selv har vært sydhavsfarer utkommer denne høsten med en bok om mange norske sydhavsfarere. Det har vært både forskere, eventyrere, seilere og forfattere – en broket samling mennesker som alle sammen kom hjem med minner for livet. Sydhavet har jo alltid hatt en tiltrekningskraft på mange nordmenn, og det var langt flere enn Thor Heyerdal som lot seg lokke av eventyrlyst og spenning.

Tekst og foto: Jørn-Kr. Jørgensen

Hordalensmennenes pensjonistlag lager pensjoniststevne i Øystese

Den 23. og 24. september 2010 har Hordalensmennenes pensjonistlag laget til et stort pensjoniststevne i den vakre bygda Øystese i Hardanger.

Det er laget til en stort program over to dager med alvor og skjemt, foredrag og andre aktiviteter som skaper mening i hverdagen til gamle og gode kolleger.

Eiliv Lønningen og August Moldested står i spissen sammen med de ulike styrerne i de ulike foreningene, og Politipensjonisten

skal i sitt julenummer komme tilbake med en omfattende reportasje fra arrangementet.

Det er både morsomt, lærerikt og flott at Hordalensmennene tar dette initiativet. Sånn kan det gjøres!

Hamarpolitiets pensjonistlag på sommertur til Sæter Gård

Etter initiativ av Velferdskomiteen ved Rolv Halvorsen, reiste 17 medlemmer av Hamarpolitiets pensjonistlag på en svært interessant og trivelig sommertur den 2. juni til Politihøgskolens utdanningssenter Kongsvinger - Sæter Gård.

Ved ankomst ble vi møtt av politioverbetjent Bjørn Karlsen – tidligere tjenestegjort på Hamar – som satte stor pris på besøk av gamle kolleger. Han viste stolt frem området på Sæter Gård som har gjennomgått store forandringer, både med hensyn til oppgradering av eldre bebyggelse og nybygg. Vi ble alle imponert over stedet slik det nå fremstår, i flotte og landlige omgivelser like nord for Kongsvinger.

I den nye og innbydende kantinen spiste vi en utmerket lunch. Ved avslutning av besøket takket vår leder Gustav Torvik for at vi fikk komme, og overrakte et spesielt krus fra Hamar politidistrikt. Vi kan anbefale andre pensjonistlag å ta turen til Sæter Gård, som absolutt er verd et besøk.

Før vi satte kursen mot Hamar benyttet vi anledningen til en «shoppingtur» i Sverige. God tur og god stemning.

1 første rekke fra venstre: Mathias Øverli, Rolv Halvorsen, Øivind Strand, Harald B. Petterén, Svein Lystad

2 rekke fra venstre: Knut Spangen, Per E. Rustad, Helge Larsen, Magnhild Høgmo, Kåre E. Roko, Gustav Torvik, Jon M. Lie, Fridtjov Beichmann, Tormod Trannum, Randi Kolstad, Per Bj. Holter og Helge Syversen.

Du har rørt ved mitt hjerte

Den som vil lese litt annerledes om «hjerte og smerte», vil ha glede av boken «Du har rørt ved mitt hjerte» av den danske presten, forfatteren og livskunstneren Johannes Møllehave og kirurgen Gösta Pettersson.

I denne boken – som er utgitt på norsk – forteller Møllehave om Petterssons hjerteoperasjon på førstnevnte, men ikke bare det – boken trenger inn i det innerste, og vakre tanker om livet kommer fram i lyset.

Johannes Møllehave er en ener på sitt område i Danmark. Utallige bøker og sanger har han begått, og han er en gudbenådet forteller – og skribent – med ordet i sin makt.

«Du har rørt ved mitt hjerte» er ikke hvilken som helst bok om en hvilken som helst operasjon. Her pløyes det ned i sjelen, og til slutt viser de to herrer at hjerte ikke nødvendigvis rimer på smerte. Her ligger kanskje hemmeligheten, men det er likevel ikke til å komme utenom at den som har hatt hjertesmerter har hatt det vondt.

Det er likevel forskjell på hjertesmerter og sjelelige smerter, men i begge tilfeller handler det om inngrep enten av fysisk eller verbal karakter. Det finnes veier ut av det som er vondt, og Møllehave og Pettersson peker i sin bok på noen av veiene.

«Du har rørt ved mitt hjerte» er dessuten en morsom bok å lese og en god bok å eie. Den rører – og den berører. Hva mer kan man da forlange, enn si forvente...

Jørn-Kr. Jørgensen

Minneord Sigrud Kirkemo

Sigrud Kirkemo døde 21. juli 2010 vel 93 år gammel. Hun ble bisatt fra Oppstad kirke i Sør-Odal torsdag 29. juli.

Sigrud ble født og vokste opp i Kirkenes. Hun flyttet til Oslo i og traff sin tilkomne og giftet seg med Frode Kirkemo som var en høyt respektert politimann ved Oslo politikammer.

Sigrud begynte ved Oslo politikammer i januar 1959. Hun hadde en allsidig tjeneste etter sin første stilling på forværelset til politifullmektigen ved Piperviken politistasjon. Hun gikk «gradene» i det gamle systemet og ble pensjonert som konsulent.

Sigrud var en engasjert tillitskvinne og arbeidet aktivt i fagforeningen som yrkesaktiv. Da Politiets Pensjonistforbund ble stiftet på Geilo 7. januar 1986, var det naturlig for Sigrud, sammen med sin mann Frode, å delta på stiftelsesmøtet. På gruppebildet av dem som var til stede og stifte forbundet ser vi Sigrud i fremste rekke som eneste kvinne blant 26 menn! Forbundets første leder, Bjørn Haner, visste at han ville få et dyktig medlem i styret dersom hun ble valgt. Hun ble valgt til forretningsfører og var det fram til Landsmøtet i 1991. Hun var med og la grunnlaget for det som senere ble kassererfunksjonen i forbundet. Sigrud ble tildelt forbundets hederstegn i 1996.

Allerede fra første stund i sin tjeneste på Piperviken politistasjon markerte hun seg og fikk de beste skussmål i tjenesteuttalelsen fra politifullmektigen. Sigrud har i sitt yrkesaktive liv hatt byrdefulle og krevende stillinger som hun har løst på en ansvarsfull og dyktig måte. Hun kom godt ut av det med alle sine medarbeidere. Hennes tålmod og personlige egenskaper førte alltid til en korrekt behandling av publikum og kolleger.

Sigrud hadde bevissthet og ekte tilstedeværelse som gjorde det mulig for henne å møte andre på ordentlig. Der og da, i øyeblikket. Hun formidlet ro og trygghet. Sigrud var et ei egodt menneske.

Vi takker henne for innsatsen i forbundet, vi føler med familien i sorgen og vil minnes henne med dyp respekt.

Kjell R. Bjerke, forbundsleder

Lærerik busstur nordpå

Den 30. juni kl. 0900 ble starten på en lenge planlagt busstur for pensjonistene i Politiets Pensjonistforening Troms. Sveinar Øvergård hadde ordnet med buss og var klar utenfor politistasjonen i Tromsø til avtalt tid.

Med de første passasjerene vel på plass gikk turen over broen til Tromsdalen hvor resten av de påmeldte steg på. Ferden sørover gjennom Balsfjord, Målselv og Bardu skjedde under vekslende værforhold, men ikke verre enn at alle så lyst på fortsettelsen. Første stopp og lunsj ble på Lappaugen kafeteria på fjellovergangen mellom Lavangen og Gratangen. Her benyttet vi også anledningen til å beskue bautaen av general Fleischer som nå er flyttet til området utenfor nevnte kafeteria.

Ferden videre gikk via Bjerkvik og opp mot riksgrensen på Bjørnefjell. Utlandet var snart i sikte samt butikkene på svensk side. Første stopp i Sverige ble Coop Konsum i Katterjåkk. Butikken ble gjennomført med argusøyer, men ettersom flere ønsket større utvalg gikk turen videre til Abisko storsenter noen mil lengre inn på svensk side. Kall det gjerne «Harry», men det er nå engang slik at det er kjekt å besøke butikker i nabolandene.

Glade pensjonister vendte tilbake til bussen som avtalt med sine handlevogner. Så var det fram med tusjen for å merke posene mens eierne ennå visste hvem som eide hva. Som om ikke dette var nok, gikk tilbaketuren nok en gang innom Coop i Katterjåkk bare for å forvise oss om at ikke noe var glemt før grensepasing mot Norge.

Hva som var handlet på svensk side skal være usagt, men stem-

Oslopensjonistene reiste på vårtur til Skagen

Tirsdag 25.5. møtte 18 spreke pensjonister ved Oslo Bussterminal, hvor vi ble møtt av sjåfør Leif Brathaas fra selskapet T. Carlsen, som stilte med flott buss. Alle var tidlig ute, slik at vi dro av sted 10 min. før tiden.

Vi kjørte direkte til Larvik, hvor vi skulle ta Super Speed 2 til Hirtshals kl. 17.30. Kafeen på terminalen var stengt, slik at vi ikke fikk tørt eller vått mens vi ventet på avgangen. Da vi kom ombord, bar det rett til til skipets spisesal hvor vi fikk et herlig måltid inkludert mye øl og vin. Flott vær og stor stemning. Kl. 21.15 ankom vi Hirtshals og kjørte rett til Color Hotell Skagen.

Etter en god frokost dagen etter kjørte sjåføren oss rundt i distriktet og vi var på Grenen, Gamle Skagen og den tilsannede Kirke. Vi var heldige med været, solskinn, men litt kjølig. Da sightseeingen var over, dro vi til Skagen hvor vi shoppet og inntok en bedre lunch. Om ettermiddagen kjørte vi tilbake til hotellet. Her var det muligheter for å gå seg en tur, svømme i oppvarmet utebasseng eller få noen spaopplevelser. Om kvelden var det to-retters middag på hotellet, dvs. vi fikk ikke dessert, noe flere savnet.

Siste dag begynte med en god frokost på hotellet. Kl.10.00 kjørte sjåføren oss til Hirtshals sentrum, hvor vi fikk litt over en time til å handle hos stedets slakter m.m., før bussen tok oss videre til

fergeterminalen. Båten gikk kl. 12.45 og vi inntok nok et godt måltid ombord. Rolig sjø, sol og medvind førte oss til Larvik presis etter ruteplanen.

På vei til Oslo overrakte Åse Sønju bussjåføren en liten påskjønnelse fra deltakerne for fin kjøring og god service. Det var bare blide deltakere som vendte hjem og de var meget godt fornøyd med turen. Sånn skal det være blant glade politipensjonister!

OHJ

ningen vestover var upåklagelig. Målet var nå Bjerkvik hvor middag og overnatting skulle finne sted. Der ble vi godt mottatt og middagen var klar til avtalt tid. Etter middag ble det samling i salongen med kaffe og litt attåt. Det ble også tid til å mimre om gamle dager på jobben. Det var intet som tydet på at hukommelsen var svekket hos noen av oss.

Etter en god natts søvn og en herlig frokost neste dag gikk turen til Narvik hvor vi hadde avtale med kollega Bård Mikalsen om å møte oss ved ankomst til byen. Han hadde ordnet med omvisning på Ofoten Museum som ble første stopp. I tillegg til Bård møtte også kollega Harold Hansen opp. Her ble vi informert om Narviks historie i sin alminnelighet og politiets historie i særdeleshett av Geir Horigmoe fra Ofoten Slekt og Historielag. Det var først etter en slik gjennomgang vi forstod hvor lite vi visste om Narvik i så henseende. Avslutningen på oppholdet ved museet ble et skue over byen og forklaring på de forandringer som har skjedd den senere tid - spesielt hva omleggingen av malmtransporten fra Sverige angikk og utskippingen fra Narvik med båter.

Vel informert forlot vi museet med gikk turen opp til kraftstasjon ved Fagernesfjellet hvor en av byens attraksjoner kunne betraktes kl. 13.00. Da sendes det hver dag ut en vannstråle som går 45 meter til værs. Dette samt en flott utsikt over byen var en fin opplevelse. Etter at det hele hadde roet seg, vendte vi tilbake til

sentrum og et spisested for lunsj. Vel forsynte tok vi avskjed med Bård som hadde fulgt oss hele tiden. På hjemoverveien stoppet vi på Buktamoen for kaffepause. Resten av turen foregikk uten de store opplevelsene ettersom alle følte seg vel tilfredse med det de hadde opplevd i løpet av disse to dagene. Tilbake i Tromsø gjestod bare å takke hverandre for en fin tur. En stor takk til Bård Mikalsen i Narvik for et flott opplegg og bistand under oppholdet der.

TIH

PP Fredrikstad var på Kieltur i mai – her ble de gode historiene fortalt

Av Bjørn Aas, leder

Søndag 30.5.10 reiste 12 medlemmer/ ledsagere fra Fredrikstad på tur med Colorline fra Oslo til Kiel. Som gruppe fikk vi et godt tilbud med to frokoster og to middager om bord.

Vi var optimistiske ved henvendelse til Color Line og reserverte i utgangspunktet 20 billetter, men bare 12 ble med etter litt frem og tilbake med å bestemme seg. Vi er ca. 44 medlem-

mer i pensjonistlaget i Fredrikstad, og med muligheten for å ta med seg ledsager, var dette i underkant av vi hadde forventet oss.

En reise til Kiel med Color Magic og Fantasy er en opplevelse i seg selv. Man har følelsen av å være i en liten by med handlegate, div restauranter, kafeer, barer og butikker. Vi benket oss raskt på dekk 15 på det man kan kalle observasjonsdekk. Her er baren bygget i en sirkel med fantastisk utsikt, og vi kunne følge seilassen ut Oslofjorden fram til det var tid for middag som ble servert på restauranten akterut. Etter middagen var det show på egen sene forut i båten; det var forskjellige show begge dagene – av topp klasse.

Båten ankommer Kiel kl. 10.00 og har avgang kl. 14.00, dette er vel kanskje det eneste minuset ved turen, da man kun har et par timer i land til det man gjerne vil se og oppleve. Noen hadde glede av å gå i forretninger, mens andre fant at en tysk bayeren ikke var noe dårligere enn den norske.

Tilbake i Fredrikstad var alle enige i at det hadde vært en fin tur, og det var synd at ikke flere kunne være med. Praten under turen gikk tilbake til «gamle dager» og de gode historiene vi hadde opplevd i tjenesten og sammen ved forskjellige anledninger.

Vi er heldige som bor sentralt på Østlandet og lett kan ta oss fram til Oslo slik som ved denne anledningen, men for lag rundt i landet vil dette være mer tungvint. Vi har allerede tanker om neste års tur, men da med fly til en kanskje en Baltisk stat eller et annet land i Øst. Til tips for andre lag, kan nevnes at flyselskapet Norwegian har gode tilbud for gruppeturer med fly og hotell, som kanskje kan passe lag utenfor det sentrale Østlandsområdet.

Hvorfor svikter deltagelser i pensjonistlagene?

Jeg tror at en god del medlemmer er passive medlemmer og har meldt seg inn i et pensjonistlag pga, forsikringsordningene våre, enten PF sin avtale eller IF avtalen som Pensjonistforbundet har.

Mange er medlemmer, men har ikke ønske om å delta pga. tidligere forhold på arbeidsplassen. Jeg har hørt at noen har meldt seg ut av PF og vil absolutt ikke være medlemmer av et pensjonistlag pga. det man kaller «forbigåelser i tjenesten».

Selv var jeg lei hele etaten, omorganiseringer og av personer i stilling, som måtte være mer aktiv i denne prosessen enn hva jeg var. Da jeg gikk av med pensjon, var også jeg å finne i begge de to kategoriene som nevnt over, og hadde ikke noe lyst til å delta på noe som helst som minnet meg om «jobben», men meldte meg inn for å dra nytte av forsikringsordningene.

Etter ca. 6 måneder som pensjonist fikk jeg henvendelse fra valgkomiteen om å stille som leder av pensjonistlaget på general-

forsamlingen. De hadde vel ikke glemt at jeg var formann i idrettslaget i 10 år under en meget aktiv tid med mye idrett og moro. Jeg hadde fått etaten passe på avstand, og tenkte at kanskje det kunne bli moro og treffe de man hadde jobbet med i alle år, og finne tilbake til den gode gamle «Thorvald-følelsen» som vi hadde på jobb, med idrettslaget, på reiser til kollegaer i Karlskoga (S) og Herning (DK), fotballfester, håndballfester, bryggeribesøk osv. osv.

Glem tidligere tjeneste!

Min oppfordring til alle passive medlemmer som jeg antar finnes i alle lag innen forbundet. Glem tidligere tjeneste, forbigåelser, omorganiseringer eller andre forhold som måtte irritere deg, møt opp og bli med. Vi kan ha mye moro med mange gode historier fra fortiden, noe som kom klart fram på vår tur til Kiel, historier og hendelser som vi i dag kan le av.

Ekspoliti

Ti pensjonerte politimenn jobber i Statens Naturoppsyn. F.v: Kjell Brevik, Magnar Skaret, Jon Holiløkk, Tore Wolan, Svern Revdahl, John Anders Øien, Geir Denstad og Fred

Langbakk. Øyvind Evensen og Henry Eide var ikke til stede da bildet ble tatt. Foto: BENT RAMBERG

I 30-40 år løste de drapsgåter, spanet på narkolangere, pågrep brannstiftere og slåsskjemper. Nå sørger de for at rovviltkontakter og oppsynsmenn har klær, biler, båter, snøscootere, kart og sambandsmateriell.

I Statens Naturoppsyn på Tunga i Trondheim jobber ti pensjonerte polititjenestemenn fra Sør-Trøndelag politidistrikt. I politiet må tjenestemenn slutte ved 60 år, men kan gå av ved 57 om man har nok pensjonsår. Mange tar seg annet arbeid, mens andre synes det er helt fint å være pensjonist.

– Vi følte vi hadde noe å tilføre arbeidslivet og at det var for tidlig å sette seg i gyngestolen. I Statens naturoppsyn (SNO) er vi så heldige å ha en arbeidsgiver som gir oss meningsfulle arbeidsoppgaver og som setter pris på den jobben vi gjør, sier Kjell Brevik, pensjonert krimvaktleder og mangeårig narkoti-

kaetterforsker.

I SNO jobber han i 80 prosent stilling med materiell/logistikk. Etter nærmere 40 år i politiet syntes han det var helt greit å takke for seg, et par år før han fylte 60. Han savner ikke politityrket, men de mange gode kollegene.

– Skjønt ni av dem har jeg fortsatt et nært samarbeid med her i SNO. Av og til skulle man tro man fortsatt var i politiet når man ser seg rundt, smiler Brevik.

- Godt å slippe stresset

Den sist ansatte er Geir Denstad, som like før årsskiftet leverte fra seg tjenestebeviset og begynte i SNO i januar. De siste 15 årene ledet han økonomiavsnittet. Heller ikke han savner politijobben. – Det er godt å slippe stresset og maset der innkurven som regel var full av nye saker som skulle etterforskes. Erfaringen fra politiet kommer godt med. Vi er vant til å jobbe selvstendig og knytte kontakter, forteller Denstad, som ga seg i politiet i en alder av 57 år.

Også Denstad stiller med materiell/logistikk. De ti karene har 60 – 80 prosent stilling, som in-

nebærer en til to fridager i uken. Alle er engasjert på pensjonistvilkår, der timelønnen ligger på 160 kroner. Alle er engasjert for ett år av gangen.

En ideell jobb

– Ideelt, synes Fred Langbakk, og legger til at han stortrives i jobben. Da han sluttet i politiet, var han krimvaktleder. Ved daværende Uttrøndelag politidistrikt jobbet han i en årrekke som krimtekniker og åstedsgransker. Nå sysler han med materiell/logistikk, bekledning og informasjon.

I SNO har de ansvaret for å betjene SNOs 110 ansatte, som er fordelt på nærmere 70 avdelingskontor over det meste av landet. De har sine tildelte arbeidsoppgaver, som kan være veldig varierte.

Det var et uttalt ønske den gangen å rekruttere tidligere politifolk til jobber i SNO. I DN jobbet flere pensjonerte polititjenestemenn, bl.a. i lakseoppsett.

– Fra våre politijobber er vi vant til å organisere. Nå driver vi ikke detektivarbeid, men kan jobbe selvstendig, forteller Magnar Skaret. Han ventet til han var 60 før han sluttet som stabssjef ved Sør-Trøndelag politidistrikt. Nå jobber han med materiell/logistikk og samband.

– Det fine er at vi fortsatt har muligheten til å lære noe nytt. At du ennå kan gjøre nytte for deg i arbeidslivet og at jobben du utfører blir satt pris på, er godt, mener Skaret.

OLA HEGVOLD 951 98 687
ola.hegvold@adresseavisen.no

STATENS
NATUR
OPPSYN

Returadresse:

Politiets Pensjonistforbund
Boks 8101 Dep.
0032 Oslo

KITCHEN Foto: Mikael Olsson / Zlati Olin/istock.com

Vi vet at mye kan gå galt, derfor dekker våre boligforsikringer usedvanlig mye. Velger du Superforsikring på bolig er du sikret bred dekning. Skulle det skje noe med boligen din som ditt forrige forsikringselskap dekket, kan du være trygg på at du får dekket det samme hos oss. Garantien gjelder i 2 år.

Som medlem av Politiets Pensjonistforbund får du 20 % rabatt på denne forsikringen. Medlemskapet gir deg også 20 % rabatt på forsikring av privatbil, fritidsbåt, verdisak, hytte og feriebolig i utlandet samt 8 % rabatt på reiseforsikring. I tillegg tilbys du en meget gunstig innboforsikring.

Husk å oppgi avtalenr. 100.

Les mer på www.if.no eller ring oss på **02400**